

rantæne til efter sin ferie. Så det kritikpunkt hviler på et forkert grundlag.

Det er også forkert – og det er også noget af det, fru Jette Gottlieb gjorde sig skyldig i en fejl-opfattelse af – at når man havde været ledig i et år, sker der noget drastisk og noget voldsomt, og man bliver fjernet helt fra sit fagområde.

Det, der sker, er, at vi siger, at det arbejde, som den ledige umiddelbart kan varetage eller let kan opkvalificeres til, skal man også kunne formidles til, men at det i alle situationer skal være sådan, at arbejdsformidlingen altid skal formidle den, der har de bedste kvalifikationer til jobbet inden for det fagområde, inden for det erfaringsområde. Så der er altså ikke tale om et nedkvalificeringsinstrument, men snarere om et opkvalificeringsinstrument, for vi bryder os faktisk heller ikke om det, vi kalder gøgeungeeffekten.

Ifølge en undersøgelse, der blev offentliggjort i sidste uge, er der 50 pct. akademikere, der søreme går ud og tager f.eks. HK-arbejde både på lavere fagområder og til en lavere løn – og gør det helt frivilligt.

Så det, at man kan sige, at man måske også kan formidles til et lidt bredere område, er der vel ikke egentlig de store problemer i.

Det tredje punkt, som hr. Kaj Poulsen harceletter over i Det Fri Aktuelt, er, at der igennem satspuljen er sket en stor forvridning af anvendelsesområdet. Han mener, det er meget forferdeligt, at de selvstændige nu skal have nedsat deres a-kasse-bidrag til noget, der svarer til lønmodtagernes. Det synes jeg ikke. Og når jeg synes, det er en forvridning, hænger det ikke mindst sammen med, at der rent faktisk også sker noget godt for a-kasse-bidraget for dem, der er lønmodtagere, og dem, der er på overgangsydelse, og det er jo noget, som ikke mindst hr. Aage Frandsen kan tage sin del af æren for. Så det vil jeg gerne kvittere for.

Men det er nogle nuancer, som hr. Kaj Poulsen slet ikke får med i sine betragtninger, og det er derfor, jeg måske har svaret ham lidt præcist i dag.

Jeg er helt enig i, at det er rigtige job, vi arbejder efter at få flere og flere af, og i det omfang det overhovedet er muligt at få konverteret det, som hr. Aage Frandsen kalder beskæftigelse, til arbejde, gør vi det.

Det nye instrument, som arbejdsmarkedsrådene nu har fået, er faktisk noget, som kan udvikle sig. Jeg synes, det er godt, at vi i virkeligheden for første gang i historien har et arbejds-

markedspolitisk instrument, som vitterlig kan etablere rigtige job, og når det så oven i købet er inden for det område, som trænger allermost til nye og flere hænder, nemlig ældreområdet, så er det jo ikke så tosset endda.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg ved godt, det er mig selv, der har inddraget Kaj Poulsen i debatten. Det, jeg alene hænger på i denne forbindelse, er det, jeg citerede.

Jeg noterede også, at der var noget, jeg ikke ville citere for ikke at komme i konflikt med formanden, og jeg kan også nævne, at det sidste argument, som arbejdsministeren nævnte fra hr. Kaj Poulsens side, som var i Det Fri Aktuelt, ikke var gengivet i Politiken. Men de to første var der. Men jeg hæfter kun for det, jeg sagde heroppe, og kun for det citat, jeg tog ud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 50: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Ret til udbetaling af ATP fra det fyldte 60. år for lønmodtagere, der har forladt arbejdsmarkedet).

Af Jes Lunde (SF) m.fl.

(Fremsat 16/11 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.